

De Haasdwerg, een typeras voor topfokkers

door *Gregoire De Swerdt*

Tijdens de Nationale Wedstrijden te Geel viel mij de eer te beurt om samen met mijn collega's Flor Dickens en Gustave Chapelier als jurylid op te treden bij de erkenning van de voorgestelde nieuwe rassen en variëteiten konijnen en cavia's. Bij de Haasdwerg was er niet alleen kwantiteit maar vooral kwaliteit aanwezig. Alledrie waren wij ervan overtuigd dat een gunstig advies naar de standaardcommissie konijnen & cavia's toe, de juiste beslissing inhield. Wat ons wel opviel was het in stelling brengen van de voorgedragen Haasdwergen. Geen sinecure. Eerst het diertje op de keurtafel laten tot rust komen, om het dan in stelling te brengen zodat het zijn kwaliteiten optimaal kan presenteren.

Wie ervan uit gaat dat de Haasdwerg een miniatuuruitgave is van de Belgische haas zit er helemaal naast. Bij de Haasdwerg is het type eerder kort waarbij in opgeheven stand in profiel de typische kwartcirkel van de rugbelijning ontstaat. De Belgische haas echter is qua type en lichaamsbouw langgerekt. Ik citeer de standaard: "Het lichaam is lang en gestrekt, langer dan bij gelijk welk ander konijn met dezelfde gewichtsgrenzen."

Als fokker is het zaak streng te selecteren. De stand en vorm van de achtervoetjes kunnen in veel gevallen als waardemeter gebruikt worden. Na enige opgebouwde vaardigheid kunnen jongen met bepaalde bouwfouten hierop al uitgeselecteerd worden. Lengte, breedte en het parallel lopen van de achtervoeten zijn hierbij bepalend. Ook de jongen regelmatig op de keurtafel plaatsen, ook reeds voor de speenleeftijd, kan bijdragen tot het handtam maken. Jonge konijntjes van enkele weken oud die zich tegen de voorkant van het hok positioneren zijn veel gemakkelijker op te leren en in stelling te brengen

vergeleken met hun soortgenoten die zich schichtig terugtrekken in het donkerste hokgedeelte. Als hulpmiddel wordt ook gebruik gemaakt van een dubbelwandige kartonnen doos waarvan het bovendeel is verwijderd. Uit nieuwsgierigheid zullen de jongen zich uitstrekken en het geleidelijk steeds hoger optrekken van de buitenwand zal de positie van het dier verhogen. Het aanleren van de typische pose kan echter alleen handmatig. Het haasje zachtjes neerzetten op de keurmat, met open gespreide vingers vanuit de schouderpartij zachtjes over de rug wrijven, al zachtjes pratend de stressdruk trachten te minderen en met lichte opwaartse vingerdruk onder de kaken geleidelijk het diertje oprichten. Deze handelingen regelmatig herhalen

toddat het diertje zich automatisch opricht en dan pas met de vlakke hand de voorbeentjes iets naar achter onder het lichaam trachten te verplaatsen.

Als keurmeester mogen we ervan uit gaan dat de dieren getraind op tentoonstellingen worden ingestuurd. Bij de Belgische haas wordt het dier op de keurtafel geplaatst met de achterhand naar de keurmeester toe. Een hand wordt onder het dier geschoven ter hoogte van de voorbenen en de andere handpalm omvat de buikstreek ter hoogte van de dij. Het dier wordt dan even opgetild en op een afstand van een tiental centimeter boven de keurmat losgelaten. Langs de nekszijde worden de oren in de oorschelpen tussen duim en wijsvinger vastgenomen. Een lichte opwaartse ruk

Witte Haasdwerg.

zal getrainde hazen zich hoger laten oprichten. De stand van de voorbenen en de kop komt hierbij iets meer voorwaarts. Enkel bij deze houding komt de lengte volledig tot zijn recht en het is logisch dat bij twee evenwaardige hazen deze met de beste stelling de beste beoordeling achter zijn naam zal genoteerd zien. Haasdwergen worden steeds met de kop naar zich toegedraaid op de keurtafel neergezet. Met beide handen en met uitgestrekte vingers worden de flanken zachtjes vastgenomen. De duimen rusten als het ware op de schouderjes van dier. Met lichte trilbewegingen van de vingers op de dij trachten we het diertje te ontstressen en gelijktijdig voeren we een licht draaiende opwaartse beweging uit met de handpalmen om stellinghoogte te bekomen. Even loslaten en met de vlakke hand de voorbeentjes in stelling onder lichaam plaatsen om zo de gewenste verticale lijn van voorbenen, borst en oren te bewerkstelligen. Trachten Haasdwergen via de oortjes hoger in stelling te brengen geeft steeds een averechts effect. Bij het aanraken van de oortjes gaat de Haasdwerg zijn oortjes wat achterwaarts dragen en moet het diertje eerst volledig terug tot rust komen voordat de karakteristieke rechtopstaande oor-dracht terug wordt aangenomen.

Vergelijking Haasdwerg en Rexdwerg.

Vergelijking Kleurdwerg en Haasdwerg.

Daarom is het ook aan te raden de oornummers pas na het keuren van het diertje te controleren.

Vast staat dat de fokkonde en training op stelling door de fokker naast het juist hanteren op de keurtafel door de keurmeester de basis vormen voor een optimale beoordeling van dit ras. Een bijkomende scholing voor zowel fokker als keurmeester tijdens de tentoonstellingsperiode zou veel kunnen bijdragen tot groei en faam van dit mooie dwergras. Een beperkte oppervlakte qua huisvesting, minder mestproductie, een dwergras met vrij hoge vruchtbaarheid en zorgzame voedsters zijn zeker positieve punten voor de populariteit.

Met dank aan Leo Vervecken, voor de spontane medewerking, huisbezoek en praktische tips.

Belgische haas, wit

Belgische haas, zwart